

«For av nåde er dere frelst, ved
tro,
dersom du bare etterkommer vårt
TROSSAMFUNNS LÆRE!»

DEL 2 av artikkelserien om TRO

Av Jan Lilleby

□□□□ «De kjente ordene fra Paulus' brev til Efeserne (2, 8-9) inneholder det *viktigste formanende tipset* vi kan tenke oss som kristne: Vi frelles ved tro, og ikke ved kunnskap eller egne gjerninger (prestasjoner)».

Det skrev jeg i innledningen av den første del i artikkelserien. Her satt i anførselstegn.

Du trodde kanskje ikke at jeg hadde vært oppmerksom på det triste faktum at århundrene som har løpt på siden Paulus skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet, har tillagt en rekke menneske-bud og ordninger til evangeliet.

Den tilgjorte overskriften skiller seg vesentlig fra den jeg skrev i den første del av artikkelserien – og det er for å påpeke det problem som vi møter når vi skal ta inn over oss alt det som kristenheten samlet lærer/sier/praktiserer.

Tar vi et blikk på alle de detaljene – da blir det nok ikke fullt så enkelt at en bare «..kan tro i vei, og alt går uproblematisk og greit».

Og dette er ikke apostelen Paulus' feil – nei, det er vår egen feil. Vi har med årene dannet et utrolig *sektvesen* ved hvilket vi avviker mye fra Paulus' opprinnelige troslære.

Kristenheten – med dens utallige trossamfunn og diverse læresetninger og ulik praksis – har vridd og pervertert den enkle uproblematisk frelseslæren til Paulus så mye at man blir *tredd igjennom en rekke ritualer og ordninger* der en skal vise at man er blitt en kristen troende.

Ef. 2, 8-9 blir trampet på av de *menneskelige påfunnene* som prester og predikanter i århundrene har tillagt evangeliet for deres egen regning!

Man har laget *skranker og terskler* som for mange fortone seg som hindre, og på en måte viser at man ikke må nærme seg Gud og Kristus, *uten først* å ha visse religiøse autoritets-personers godkjennelse over ens ferske tro.

Er jeg nå urimelig og krass?

Jeg synes ikke det.

Innen dagens kristenhet finner man ting som er tillagt evangeliet, og som aldri er blitt fremsatt av verken Gud, Kristus eller noen apostel i Bibelen.

Ordene fra Paulus i Ef. 2, 8-9 blir overkjørt av religiøse «eksperter» – som har sørget for å innføre blant annet disse helt feilaktige tingene, ting som altså Gud aldri har bedt den kristne troende å lære og/eller praktisere. Tvert imot, for det er virkelig slik at vi frelses VED TROEN ALENE, uten å prestere/utføre noen gjerning – rituelt eller ikke, uten å trekke noen mellommann til hjelp, slik som prest, forstander, predikant, evangelist, bibellærer, misjonær og lignende. Du blir faktisk helt frelst av Gud idet du trer inn i troen på Jesus Kristus, og du blir tilregnet av Gud å ha blitt døpt med Jesu Kristi dåp: Hans kors-død. Dette er den «ene dåp» vi leser om i Ef. 4, 5. Paulus kaller også dette for å bli omskåret men ikke av menneskehånd, men Guds hånd – se Kol. 2, 11

Dette er ting en troende IKKE avkreves fra Guds side:

Vanndåp i enhver form

Hellig Ånds dåp (slik som på pinsedag i Apg. 2 og tungetale etc)

Nattverd (brødsbrytelse, som noen samfunn kaller det)

Synsbejennelse – offentlig eller alene, eventuelt i bønn osv.

Håndspåleggelse av noen autoritets-person, eller private, med tanke på sykes helbredelse etc, som nevnes i Markus 16

Tvangsmessig basert forkynnelse av evangeliet (å gå og banke på ukjente dører)

Møteplikt i ordnet forsamling (vår frelse er helt fri og ikke avkrevd noen formell organisering osv) Det er helt frivillig å tilhøre en forsamling

Sabbat overholdelse og å holde mosaiske matbud (a la Adventistenes lære)

Overholdelse av såkalte «helligdager» (se Kol. 2, 16-17)

...annet kunne nevnes, men dette er de viktigste punktene i kristen virksomhet.

Så ordene fra Paulus må tas helt bokstavelig:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. - - Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.»

Men på grunn av at Guds nåde er så stor som den er, så blir ingen troende kristen støtt bort fra frelsen på grunn av at man ikke har maktet å skille ut disse feilaktige menneskelige troskrav som samfunnene fremsetter for at du kan bli medlem.

Men det er helt korrekt at den tro som omtales i Ef. 2, 8-9

ikke har dette i seg at det må overholdes en rekke forskrifter – slik disse jeg listet opp – for at det skal godtgjøres at du «tror». Troen i dette tilfellet er usynlig og kan bare sees av Gud når den inntreffer i ditt hjerte. Det avkreves ikke at den vises «utenpå» oss selv. En annen sak er det jo at når vi har kommet til tro, da endrer vi selvsagt adferd – for eksempel om man var en tyv, da slutter man. Eller en voldsmann og raner etc – dette er nødt til å opphøre. Se event. Ef. 5, 5. Vi må ikke over-bokstavelig gjøre lesingen av Bibelen. De fleste vil forstå dette. Vi er ikke frelst uansett hvordan vi lever! Paulus har satt standarden i Efeserne og Kolosserne.

Den norske Kirke, og Den katolske Kirken, har barnedåp, - Pinsebevegelsens menigheter har voksendåp, likeså Baptist menighetene, og enkelte lar den troende velge fritt mellom de to dåpstyper - men all vanndåp er feil. Du synder ikke ved vanndåp seremoni, men det er ubibelsk og er ikke befalt av Gud i menighetens tidshusholdning. Dåp ble bare gjort gjeldende i den messianske jødedom og deres proselytter, i aposteltiden. Det som gjelder nå, er den ene dåp i Ef. 4, 5 – en dåp som Gud utfører idet du kommer til tro. Det er en tilregnet dåp basert på Kristi død/Kristi dåp – slik jeg siterte ovenfor.

Pinsebevegelsen og liknende karismatiske bevegelser holder for at det bør drives forbønn og håndspålegging for helbredelse av syke troende. De holder for at menigheten har nedarvet de nådegaver som beskrives i 1. Kor. 12-14. De holder også for at de fem tjenestegaver i de samme kapitler (apostel, profet, lærer, evangelist og hyrde/forstander/eldste) er nedarvet og i samme kraft-verdi som Bibelen beskriver i Apostelgjerningene. Disse tjenestegavene i 1. Kor. 12-14 var utrustet med en særdeles mektig kraft av Den Hellige Ånd til å utføre tegn, undergjerninger og mirakuløse helbredelser, samt utdrivelse av onde ånder. Det finnes ikke fnugg av sjanse for at noe av dette er blitt nedarvet/videreført til vårt tids kristne troende. Jesus lofte dette bare til sitt eget folk, jødene samt noen proselytter. Og løftene er dessuten ugyldiggjort ved at Israel falt ifra Gud da Paulus konfronterte dem i Rom i Apg. 28, 25-28.

Det er bibelsk beviselig at disse ting opphørte med apostlene da de døde. Grunn til opphør var ikke deres død direkte, men at Israel falt ifra Gud som hans nasjon.

Dette ble siste skanse for Israel til å motta Jesus og få ham tilbake i deres levetid. Men de ville ikke, og Rom ødela nasjonen slik vi vet fra historien. Den skal bli gjenreist igjen i endetiden. Det var bare Israels troende som ble gitt disse ting med helbredelser og undre, vanndåpen, Åndsdaopen, demon utdrivelser, tungetale og annet. Dette var tegn som var dem gitt for å overbevise hele nasjonen om at apostlene talte fra Gud og var derfor troverdige.

Det ble aldri reist opp nye «arve-apostler» som om de

skulle finnes også i vår tid. Nei, de forsvant og vi har kun Bibelens ord som ledetråd og mal for vårt trosliv, ja, faktisk – vi har egentlig bare de to menighetsbrevene Efeserne/Kolosserne som rettledning. De øvrige skriv i N.T. var skrevet til Israels troende. Se mine diverse artikler og bøker om dette. Bare i disse to brev finner vi ord fra Gud (ved Paulus) som utmelder Mose lov med alle dens bud og forordninger, sabbater, helligdager og matbud, - og heller finner vi ikke noen undere/nådegaver etc i disse brev. Alt ble forandret da Israel falt som nasjon da Paulus var i Rom i 60-63 e. Kr.

Jeg anbefaler bøkene «Apostelgjerningene – historien om Israels fall fra Gud», og boken «Paulus – den eneste apostel Gud sendte til oss hedninger». Se i margin her på nettsiden.